

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 34/12
Luxemburg, 28 martie 2012

Hotărârea în cauza T-123/09
Ryanair / Comisia

Tribunalul confirmă deciziile Comisiei prin care împrumutul acordat de statul italian în favoarea Alitalia este calificat drept ilegal, dar autorizează vânzarea activelor acesteia

Alitalia SpA este o societate de transport aerian deținută în proporție de 49,9 % de statul italian¹. În anul 2006, ca urmare a mai multor tentative nereușite de redresare a situației sale financiare, autoritățile italiene au decis să vândă participația lor la capitalul Alitalia. În 2008, statul a acordat Alitalia un împrumut de 300 de milioane de euro și i-a dat de asemenea posibilitatea să încorporeze acest cuantum în capitalurile proprii. Alitalia, aflată la acel moment în situație de încetare a plăților, a fost plasată sub administrare extraordinară² și o bancă a fost numită în calitate de expert independent în vederea verificării conformității prețului de vânzare a activelor sale cu prețul pieței. Autoritățile italiene au transmis Comisiei oferta de cumpărare a anumitor active ale Alitalia prezentată de Compagnia Aerea Italiana (denumită în continuare „CAI”) ca răspuns la invitația de exprimare a interesului lansată în acest scop.

Ca urmare, Comisia a inițiat o procedură oficială de investigare cu privire la măsurile referitoare la împrumut și la posibilitatea de a încorpora cuantumul acestuia în capitalurile proprii. Aceasta a constatat, printr-o primă decizie, că împrumutul constituia un ajutor de stat ilegal și incompatibil cu piața comună, deoarece prin acesta se conferea un avantaj economic prin intermediul resurselor de stat care nu ar fi fost acordat de un investitor privat avizat. Comisia a dispus, așadar, recuperarea acestui ajutor de la Alitalia³.

Printr-o a doua decizie, Comisia a considerat că măsura referitoare la vânzarea activelor Alitalia nu implica acordarea unui ajutor de stat cumpărătorilor acesteia din urmă, sub rezerva respectării integrale a angajamentelor asumate de autoritățile italiene, potrivit cărora vânzarea urma să fie realizată la prețul pieței. Pe de altă parte, Comisia a confirmat că nici procedura de administrare extraordinară căreia îi fusese supusă Alitalia nu conducea la acordarea unui ajutor în favoarea cumpărătorilor⁴. Aceasta a concluzionat că procedura aplicată de Italia nu implica o continuitate economică între Alitalia și cumpărătorii activelor sale – având în vedere întinderea vânzării respectivelor active și fragmentarea ofertelor prezentate de potențialii cumpărători – și că această vânzare nu avea drept efect eludarea obligației de recuperare a ajutorului, nici acordarea unor ajutoare cumpărătorilor Alitalia.

După ce a depus la Comisie mai multe plângeri concomitent cu alte companii aeriene și cu Asociația Europeană a Companiilor Aeriene Low Cost (ELFAA), Ryanair a solicitat Tribunalului anularea acestor două decizii ale Comisiei.

¹ Tribunalul s-a pronunțat deja cu privire la situația Alitalia în mai multe rânduri: în 2000, prin Hotărârea din 12 decembrie 2000 ([T-296/97](#), „Hotărârea Alitalia I”), acesta a anulat Decizia Comisiei din 1997 privind recapitalizarea Alitalia (97/789/CE). În 2008, prin Hotărârea din 9 iulie 2008 ([T-301/01](#), „Hotărârea Alitalia II”), a se vedea comunicatul de presă nr. [48/08](#), a confirmat o decizie a Comisiei din 2001 privind restructurarea Alitalia (2001/723/CE).

² Această procedură se aplică în Italia întreprinderilor în dificultate care își desfășoară activitatea în sectorul serviciilor publice esențiale, înainte ca acestea să fie declarate insolabile, și permite îmbunătățirea situației financiare a întreprinderii prin cesiunea activelor sale. Această posibilitate este însă condiționată de obligația de verificare, de către un expert independent, a conformității prețului de vânzare a activelor respective cu prețul pieței.

³ Decizia 2009/155/CE din 12 noiembrie 2008 privind împrumutul de 300 de milioane de euro acordat de Italia companiei Alitalia [C 26/08 (ex NN 31/08)] (JO 2009, L 52, p. 3).

⁴ Decizia C(2008) 6745 din 12 noiembrie 2008 având ca obiect ajutorul de stat N 510/2008 – Italia – Vânzare de active ale companiei aeriene Alitalia (nepublicată în JO).

În hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul examinează **în primul rând** decizia referitoare la vânzarea de active. Acesta precizează că era de competența Comisiei de a adopta o asemenea decizie, prin care se constată inexistența ajutorului de stat, luându-se act în același timp de angajamentele asumate de statul italian, care fac parte integrantă din măsura notificată.

Comisia, constată Tribunalul, a ajuns la convingerea că vânzarea de active urma să se desfășoare la prețul pieței. Acesta respinge, în consecință, argumentele Ryanair potrivit cărora Comisia ar fi efectuat o examinare incompletă sau insuficientă în cursul fazei preliminare de examinare și ar fi trebuit să inițieze o procedură oficială de examinare cu privire la vânzarea de active pentru a verifica eventuala existență a altor opțiuni în afară de vânzarea de active.

Tribunalul respinge și argumentul Ryanair potrivit căruia vânzarea, întrucât a fost subordonată implicit condiției privind naționalitatea (italiană) a cumpărătorului, a implicat o scădere a prețului. Acesta consideră că, dimpotrivă, Comisia a verificat că invitația de exprimare a interesului nu conținea nicio clauză discriminatorie întemeiată pe naționalitatea ofertanților și că această invitație a făcut obiectul unei largi publicități atât la scară națională, cât și internațională.

Tribunalul subliniază că, de asemenea, Comisia a considerat că procedura de vânzare de active completată cu invitația de exprimare a interesului nu oferea un grad de transparență suficient în sine pentru a garanta că activele urmau să fie cedate la prețul pieței. Prin urmare, Comisia a verificat dacă oferta a făcut obiectul unei evaluări independente pentru a se asigura că prețul propus nu era inferior prețului pieței. În plus, Comisia a verificat dacă procedura prezenta garanțiile necesare care să permită asigurarea faptului că vânzarea se va realiza la prețul pieței.

În sfârșit, Tribunalul confirmă că aprecierea Comisiei a fost corectă: nu exista o continuitate economică între Alitalia și CAI, iar aceasta din urmă nu a beneficiat de niciun avantaj, întrucât au fost luate toate măsurile pentru ca cesiunea să intervină la un preț care să nu fie inferior prețului pieței.

În al doilea rând, ca urmare a examinării deciziei privind împrumutul, Tribunalul consideră că – deși Ryanair a avut un rol activ în procedura de adoptare a acestei decizii – nu a demonstrat că dispunerea recuperării ajutorului de la Alitalia (iar nu de la CAI) a afectat substanțial poziția sa concurențială. Reiese că Ryanair nu a demonstrat că este vizată în mod individual de această decizie.

În consecință, Tribunalul respinge acțiunea formulată de Ryanair și confirmă astfel deciziile Comisiei.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici 📞 (+352) 4303 3720